

РЕШЕНИЕ

№ 4698

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3898** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от В. А. Ш., ЕГН [ЕГН], подадена чрез упълномощения представител адв. А. Т., срещу решение № 446 от 07.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 14780/2021г. от Софийски районен съд, 19-и състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-019720 от 30.09.2021 г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР-ОПП/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.104б, т.2 от ЗДвП и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

Ответникът – СДВР-ОПП не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: На 10.09.2021. служител в СДВР-ОПП съставил Акт за установяване на административно нарушение серия № 327099/10.09.2021г. срещу В. А. Ш. за това, че на 10.09.2021г. около 21:53ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлявал лек автомобил „Б. 325 И" с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището на [улица]използвал пътища, отворени за обществено ползване за други цели, като привел автомобила в неконтролируемо състояние (резки движения на задната част на автомобила на ляво и дясно, а именно т.нар. „дрифт“). Нарушенията са квалифицирани от контролния орган като такива по чл.104б, т.2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че съставеният АУАН, както и издаденото въз основа на него НП са издадени от съответните компетентни органи. Наказателното постановление било съставено след като били събрани относимите към деянието доказателства и след тяхната преценка от административнонаказващия орган. В съответствие с чл.104б, т.2 от ЗДвП жалбоподателят бил санкциониран именно за това, че използва пътищата, отворени за обществено ползване, не по предназначение, като ясно и точно били описани извършените от него действия.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари" като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е установено, че касаторът Ш. е управлявал лек автомобил „Б. 325 И" с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището на [улица]използвал пътища, отворени за обществено ползване за други цели – привежда автомобила в неконтролируемо състояние, като форсирал двигателя, превъртал задните задвижващи колелета на МПС-то, поднасял задната част на автомобила. С тези си действия, както правилно е посочено в НП, касаторът е нарушил забраната по чл.104б, т.2 от ЗДвП да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Санкционната разпоредба на чл.175а, ал.1, пр.3 от от ЗДвП предвижда, че се наказва с

лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране.

Като е достигнал до този правен извод, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 446 от 07.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 14780/2021 г. от Софийски районен съд, 19-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/